

Maeve Friel

Küçük Cadı Jessica

Uçuş
Dersleri

BÜYÜLÜ FENER

Kendinden emin genç
okuyucular için,
kısa bölümler ve resimli
anlatımlarla

"Göz kırpan kediler ve oyuncu
yarasalar adına!"
dedi Bayan Strega,
"Şu ışıklı uçuş başlıklarını nereye
koymuştum acaba?"

Jessica, onuncu doğum gününde bir cadı olduğunu
öğrendi! Öğretmeni Bayan Strega ve uçan çalı süpürgesiyle
artık cadılık eğitimine başlamak için hazırды.

Süpürgenin ilk altı kolunun kullanımı oldukça kolaydı.

Ateşleme, İleri, Yüksel. Geri, Dur ve İn...

Jessica'nın asıl ilgisini çeken usta sürücüler için olanlardı.
Hızla dönme, Uzay kayağı, Ay'a Gidiş ve Yıldız Düşüşü...
Ve de istenmeyen yolculardan kurtulmak için "Fırlatma".

Özellikle cüceler ve yolculuk etmekten hoşlanan
ejderhalar için!

Genç ve hayat dolu acemi cadı
Jessica'nın, baştan sona heyecan
dolmuş ilk sihir kitabı!

Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması
zorunlu değildir.

Diğer Küçük Cadı Jessica kitapları

Büyü Dersleri
Merkez Sihir Adası
İksir Dersleri
Süpürge Savaşları
Değiş Tokuş
Ay Işığı Haylazlığı
Son Görev

Maeve Friel: Gençlerin ve yetişkinlerin dilinden oldukça iyi anlayan sosyolog Maeve Friel, öğretmenlik de yaptığı için çocukların dünyasına rahatlıkla girebiliyor. İrlanda asıllı yazar, kitaplarla içli dışlı olmaya tur rehberliği yaptığı sırada başlar. Birçok ülkeyi gezdikten sonra sakin bir İspanya kasabasına yerleşmeye karar verir. Yetişkinlere ve genç okuyuculara yönelik 18'den fazla eseriyle tanınan, Küçük Cadı Jessica başta olmak üzere pek çoğu onlarca dile çevrilen Maeve Friel, kitaplarını yazarken Eski Roma, Yunan ve Arap Mitolojisi'nden etkilenmiştir.

Küçük Cadi Jessica

Uçus
Dersleri

Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

BÜYÜLÜ FENER

Büyülü Fener 53

KÜÇÜK CADİ JESSICA

Uçuş Dersleri

WITCH-IN-TRAINING

Flying Lessons

Yaş Grubu (8-12)

Yazan: Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Çeviren: Melis Oktay

1. basım: Mart 2009

ISBN: 978-975-252-065-3

© Maeve Friel 2002 / Çizimler © Nathan Reed 2002 / © 2009, Harper Collins
© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

•
Yazar/resimleyen hukuki olarak, eserin yazarı/resimleyeni olduğunu iddia etme hakkına sahiptir.

•
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

•
Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76

•
Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No:8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

•
Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San.ve Tic. Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

•
İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Yaşlı Bayan Strega'nın hırdavatçı dükkânı, diğer kurnaz komşularının dükkânlarına hiç benzemiyordu. Her şeyden önce bu dükkânın oyuncaklarla, spor ayakkabılarla ya da

cep telefonlarıyla bezenmiş, ilgi çekici bir vitrini yoktu. Soğuk kış akşamları ana cad- dedeki tüm dükkânlar ıslıl ıslıl aydınlatılmış- ken, Bayan Strega'nınki karanlıklara gömü- lürdü. Eğer birileri çamaşır mandalı ya da reçel kavanozu örtüsü gibi bir şeyler almak için uğrarsa -ki bu çok nadir olurdu- Bayan Strega aceleyle tezgâhın arkasından fırlar, "Tam da şimdi kapatıyordum. Lütfen yarın yine gelin," diyerek müşterilerine kapıya kadar eşlik ederdi.

Okul çıkışı evlerine dönen çocuklar, dükkânın önünden geçerlerken, içi eski püskü şeylerle dolu, kalabalık vitrinin önünde durmaz, içeriye bakmazlardı. Zaten baksalar da satılan bir yığın çer çöpten baş- ka bir şey göremeyeceklerdi. Siyah yemek tencereleri ve onların yanında düzensizce duran ip yumaklarının üzerinde, kancalarla asılı acil durum fenerleri, sineklikler, fare

kapanları ve kuş sapanları. Dükkânın kapısına yaslanmış eski oltalar ve paslı bahçe tırmıkları, sanki çöpçüler onları alsın diye oraya bırakılmış gibi görünüyordular.

İşte bu yüzden, 31 Eylül günü kapının önündeki bu gruba bir de küçük süpürge eklendiğinde bunu hiç kimse fark etmedi. Küçük süpürge, incecik huş ağacı dallarından oluşmuştu ve ucunda da kısa bir sapı vardı. Dallarının arasına bir not iliştilmişti:

Huş ağacından Süpürge 4.99-£ -Satın alana Bedava Uçuş dersleri

Eğer tam o sırada ani bir rüzgâr Jessica'nın başındaki parti şapkasını uçurmasaydı, küçük kız da bu süpürgeyi hiçbir zaman fark etmeyecekti. Kızın şapkası tam da prenseslerin giyeceği türden beyaz, uzun bir şeydi. Sivri ucuna bir tül parçası bile dikilmişti.

Jessica, "Hey, geri gel!" diye seslendi, ama şapka ona hiç aldıriş etmeden, kaldırım boyunca neşeyle ilerledi. İlk önce alışveriş sepetiyle yürüyen yaşlı bir kadının etrafında döndü, sonra da bir bebek arabasının üzerinde taklalar attı. Patenli bir çocuğun bacaklarının arasından geçtikten sonra alışveriş yapan insanların üzerlerinden süzülerek, nihayet hırdavatçı dükkânının önündeki küçük süpürgenin dalları üzerine kondu. Jessica şapkayı almak için uzandığında, "Satın alana bedava uçuş dersleri," diye okudu. "Çok ilginç." Küçük kız başını kaldırıp, hırdavatçı dükkânının rüzgâr estikçe gıcırdayan eskimiş tabelasına baktı. "Süpürge için mi geldin, tatlım?" diye sordu bir ses tam o sırada.

Jessica bakışlarını tabeladan ayırarak, dükkâna çevirdi. Ahşap bir tezgâhın üzerinde duran dengesiz bir kitap yığınının tepe-

sinde kıvırl bir kedinin uyukladığını görebiliyordu. Tezgâhın arkasında ise yaşlı bir kadın, üzerleri etiketlenmiş, parlak pirinç kulplu çekmece-lerden oluşan bir duvarın önünde, içeri gelmesi için Jessica'ya el sallıyordu. Yaşlı kadın parlak gözleri olan küçük bir kuş gibiydi, Jessica ahşap tezgâhın arkasındaki kadının sadece yüzünü ve omuzlarını görebiliyordu. Kadın bir elini çenesine dayamıştı.

“İçeri gel,” dedi yaşlı kadın. “Ben de seni bekliyordum. Yoksa bugün erkenden kapa-

tırdım. Cadılar Bayramı gecesi benim için hep çok yoğun geçer. Ama senin kısa zaman içinde geleceğini biliyordum.”

Jessica kapının mandalını kaldırdı ve içeri girdi.

“Şimdi tatlım, senin için ne yapabilirim? Bir düşünelim.” Bayan Strega gülümseyerek devam etti. “Yoksa aradığın şey ocak parlatıcısı mıydı? Ya da belki yeni bir banyo tıkaçı almak istiyorsun? Ya da bir kızartma tavasına ihtiyacın var?”

Jessica, Bayan Strega'nın arkasındaki çekmecelerle dolu duvara bir göz attı. Çekmecelerin üzerindeki etiketlere örümcek ağı gibi bir el yazısıyla bir şeyler yazılmıştı. Bir an için loş ışıkta, etiketlerin üzerindeki tüm harfler karıştı. “Sivrisinek salyası, yarasa bacağı, kurbağa yumurtası,” diye okudu Jessica.

Sonra gözlerini kısarak bir kez daha baktı. Bu kez harfler yerlerine oturdu. “Sivrisinek ilacı, yara bandı, kumaş yumuşatıcı.”

“Hayır,” dedi Jessica özür dilercesine. “Bunların hiçbirine ihtiyacım yok. Buraya sadece şapkam için gelmişim.”

“Ve tabii ki süpürge için,” dedi yaşlı kadın. “Onu özellikle senin için oraya bıraktım.”

“Ama benim... Benim hiç param yok ki,” diye kekeleydi Jessica.

Bayan Strega başını şiddetle iki yana salladı. “Senden para almam söz konusu bile olamaz. Ne de olsa senin süpürgen o. Ama tabii ki uçuş derslerini almalısın, onlar çok önemli.”

Jessica kalakaldı. “Benim süpürgem mi?”

“Uçmak görüldüğü kadar kolay değildir,” diye devam etti yaşlı kadın, burnuna hafifçe dokunarak. “Tek bir ders bile çok önemli olabilir.”

Jessica içinden, “Bu gerçekten çok saçma,” diye geçirdi ve kapıya doğru ilerledi. “Çok teşekkür ederim, ama gerçekten bir süpürgeye ihtiyacım yok.”

“Evet, var tatlım,” dedi Bayan Strega. “Hepimizin ihtiyacı var. Ve unutma, süpürge bunca yıldır seni bekliyordu.”

“Beni mi?”

“Tabii ki seni! Ona defalarca anlattım, Jessica on yaşına basar basmaz seni almaya gelecek dedim. İşte geldin... Tam zamanında, onuncu yaş gününde!” Yaşlı kadın ellerini çıırttı ve neşeyle gülümsedi.

“Bugün benim doğum günüm olduğunu nereden biliyorsunuz?” dedi Jessica, şaşırmış ve öfkelenmişti. “Adımı nereden biliyorsunuz?”

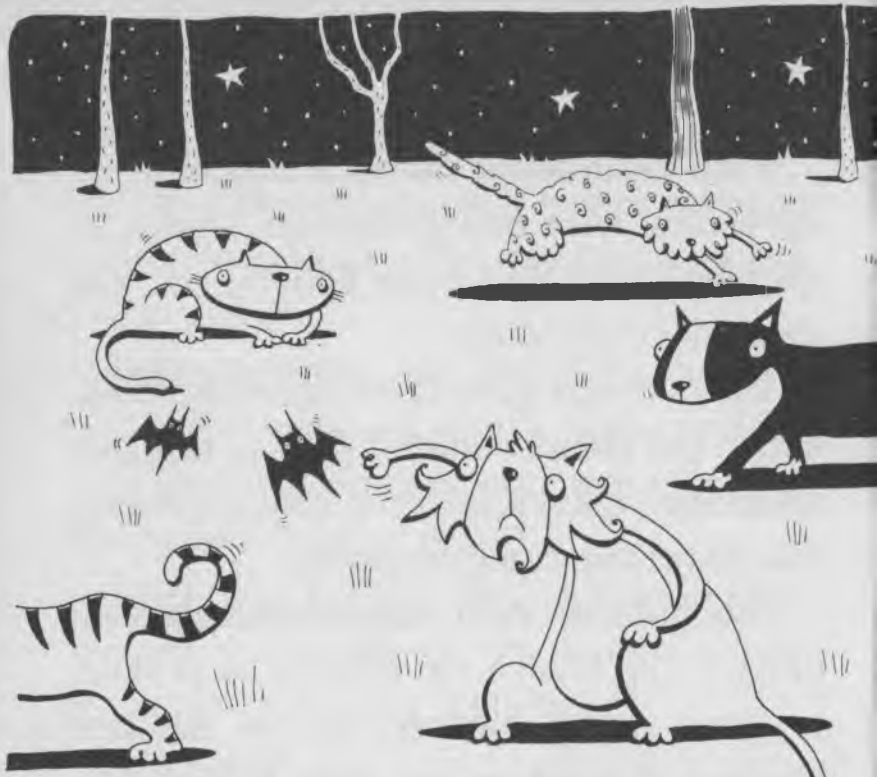
Yaşlı kadın tekrar burnuna dokundu, gülümsemesi iyice belirginleşmişti. Jessica artık daha iyi görebiliyordu. Kadının çok, çok uzun bir çenesi vardı.

Bayan Strega gizemli bir ifadeyle, "Kedilerden biri bana hatırlattı," dedi ve tezgâhın arkasından çıkıp Jessica'nın yanına gelerek, onu tekrar ana caddeye çıkarttı.

"İşte burada," dedi, kapının önündeki süpürgeyi alıp Jessica'nın ellerine bırakırken.

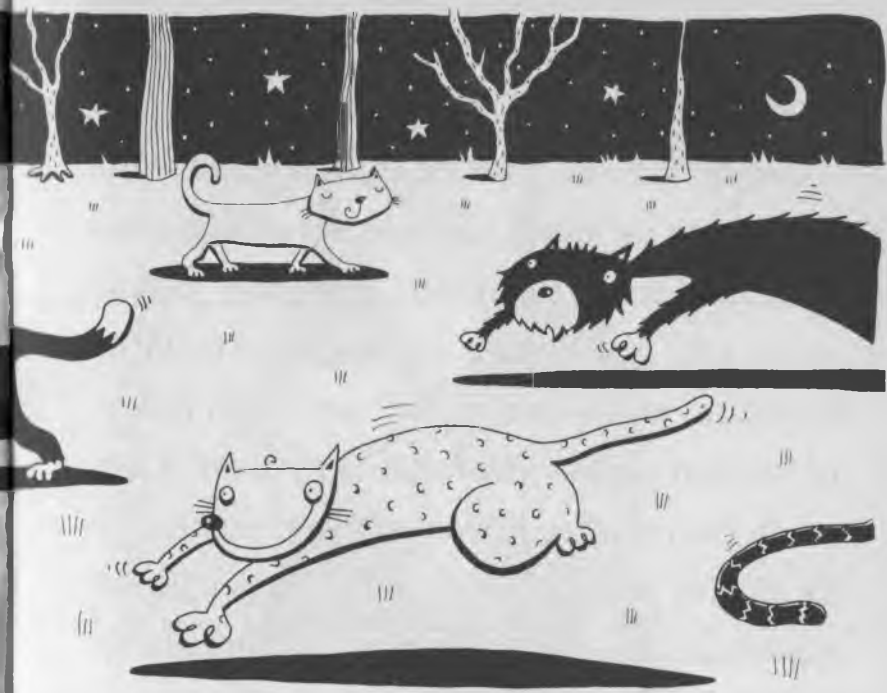
"Ama aklını başında tut ve derslere katılmak için tekrar gel. Yeni başlayanlar çoğu zaman kendilerini pek hoş olmayan, zor durumlara sokarlar. Bir keresinde öğrencilerimden biri kendini Eyfel Kulesi'nin tepesinde bulmuştu. Tahmin edebileceğin gibi çok utanç verici bir deneyimdi onun için."

Bölüm İki

Jessica eve doğru yürürken hava kararmaya başlamıştı. Minik bir yarasa adam ve beyaz çarşafli bir hayalet, Cadılar Bayramı şekerlemeleriyle dolu torbaları ellerinde, küçük kızın yanından aceleyle geçtiler. Balkabağından yapılmış kocaman fenerler, sivri,

sahte dişleriyle pencere kenarlarından Jessica'ya sırtıyorlardı. Bu gece etrafta her zamankinden fazla kedi vardı. Kabarık tüylü, turuncu kediler, zarif siyamlar, gri tekirler ve siyah kırmalar, Jessica'nın bacaklarının arasında dolanıyor, süpürgesini koklayıp yüksek sesle miyavlıyorlardı: "Miyaaauv, miyauuv, miyauv." Kedilerden çıkan ses şaşılacak derecede "Mutlu yıllar, Jessica!"ya benziyordu.

Küçük kız eve gelince ilk iş, hemen mutfağa koştu ve siyah çöp poşeti rulosunu bulana kadar, lavabonun altındaki dolabı altüst etti. Yapıştırıcı, makas ve boyalarını kaptıktan yarım saat sonra, yeni cadı pelerini ve sivri şapkasıyla holdeki aynanın karşısında duruyordu. Beyaz prenses şapkası artık siyahtı ve üzerine de altın rengi yıldızlar çizilmişti. Jessica süpürgeyi alıp bir bacağını üzerinden geçirdi.

“Teşekkürler, Bayan Strega,” dedi aynadaki yansımasına bakarak. Ve sonra, Jessica aslında son derece akli başında bir kız olmasına rağmen, sokak kapısını açtı ve süpürgenin sapını gökyüzüne doğrultarak, “Vroom, vroomm,” dedi.

Hiçbir şey olmadı.

“İşe yaramayacağını biliyordum,” dedi küçük kız süpürgeyi inerken.

Aynada kendine komik bir yüz ifadesi yaptı. Sonra şapkasını düzeltti, dikkatini topladı ve süpürgeyi ince dallarından kavradı. Süpürge hareketleniverdi. İleri atıldı ve kızı havaya kaldırdı. Jessica sanki elektrik çarpmış gibi kendini süpürgeden uzağa attı. Sü-

pürge yere düştü, titredi ve durdu. Jessica şüpheyile süpürgeye bakarak, "İmdat!" dedi. "Ne yaptın sen?" Sonra kıkırdadı. "Neyse, en azından beni Eyfel Kulesi'nin tepesine götürmedin!"

Jessica parka vardığında Cadılar Bayramı partisi tam gaz devam ediyordu. Cüceler etrafta hamburger ve sosisli sandviç dağıtıyor, punç tezgâhını her yıl olduğu gibi yine Ad-dams Ailesi işletiyordu. Ribbit isimli şişman bir kurbağa, yarışmacıların su dolu kovalardaki elmaları ağızlarıyla yakalamaya çalıştıkları bir oyunu yönetiyordu. Her yerde hayaletler, başsız canavarlar ve vampirler doluşıyordu.

"Dikkat, dikkat!" diye anons yaptı DJ Frankeştayn. "Havai fişek gösterimiz beş dakika içinde başlıyor!"

Jessica gösteriyi izlemek için kalabalıkla beraber ilerledi. Bir goril ip bariyerlerin arkasında devriye geziyordu. İzleyicilere, "Lütfen geride durun," diye hırlıyordu, ama kimse ona aldırmadı, ilerlemeye devam ettiler.

Saniyeler sonra havai fişekler patlayıp karanlık geceyi aydınlatarak göz kamaştırıcı bir görüntü oluşturdular. Yeryüzüne mor ve altın rengi kıvılcımlar düşerken herkesin yüzü gökyüzüne çevrilmiş, kalabalıktan "Vaa-ayy... Ooo..." gibi sesler yükseliyordu. Uzun kuyruklu roketler yay gibi gökyüzünden geçiyorlardı. Havai fişeklerden biri, fırıl fırıl dönerek yükseldi ve Ay'dan gümüş rengi bir yıldız seli fışkırdı.

Jessica süpürgesini sapından tutmuş dalları yukarı bakacak şekilde sallıyordu. "Buraya baksana," dedi hayaletlerden biri. "Süpürgeyi çeker misin? Manzaramızı kapatıyorsun."

Jessica içini çekti. Yeni süpürgesini kesinlikle insanların üzerine basıp onu kırabilecekleri çimenlerin üzerine koymayacaktı. Hayalete yardımcı olmak istediğini göstermek amacıyla, daha küçük görünmesini sağlamak için süpürgenin uzun dallarını bir araya getirdi.

Bir anda kalabalığın içinde geriye doğru hızla sürüklenmeye başladı. Ayakları yere neredeyse değiyordu.

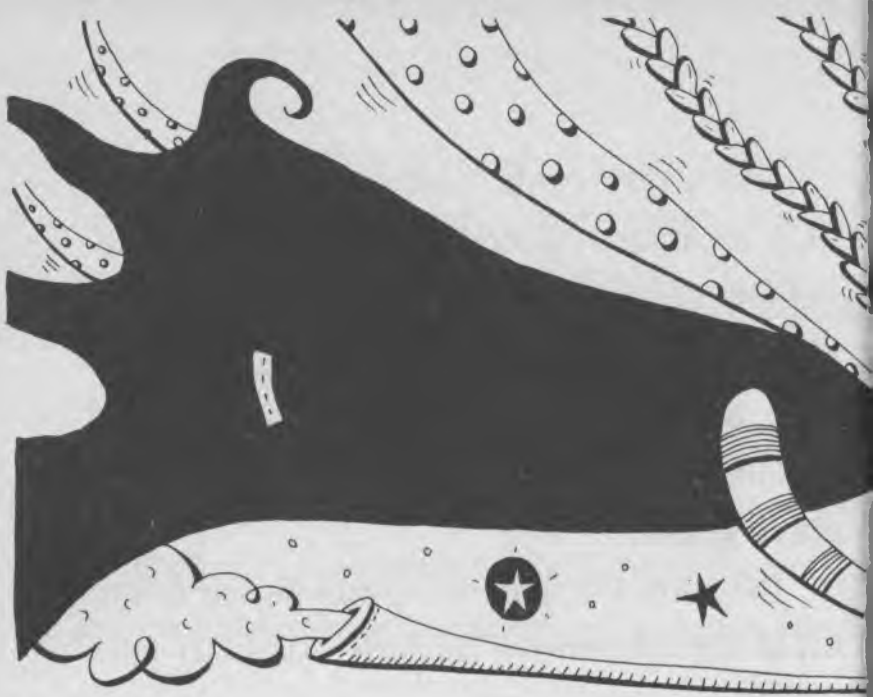
“Heey, önüne baksana!” diye bağırdı insanlar.

“İtsene!”

“Ahh, çekil üstümden, o benim ayağım!”

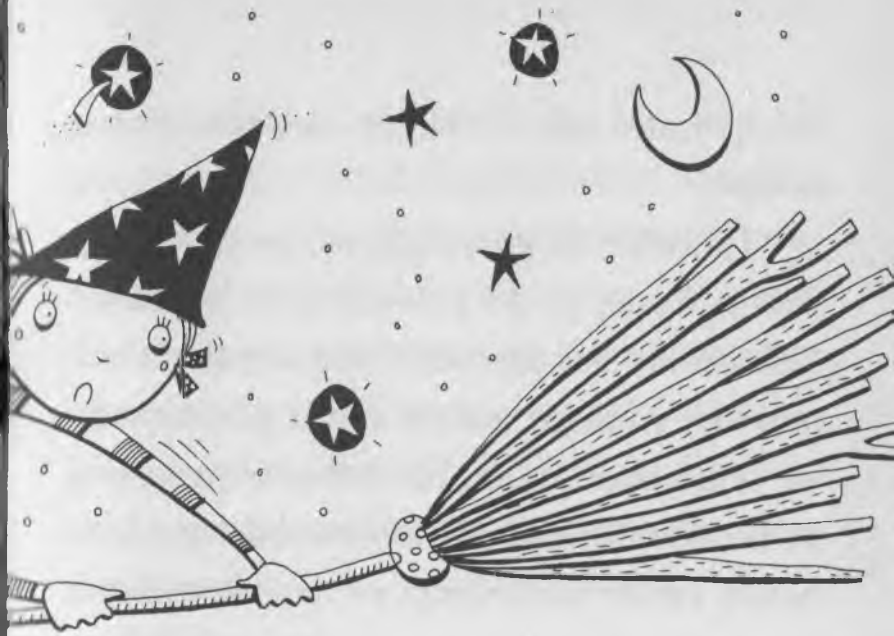
Jessica tam bir rotada ilerlediğini düşünmeye başlamıştı ki, birden bire süpürge durdu ve küçük kız yere yuvarlandı.

“Uuff!” dedi Jessica, kalkması için ona yardım eden fosforlu yeşil bir iskelete.

“Özür dilerim, gerçekten çok üzgünüm.”
Ve başı daha fazla belaya girmeden oradan uzaklaştı.

Cücelerin işlettiği hamburger tezgâhının arkasına gizlenerek süpürgenin dallarına yakından bir göz attı. Ters düz etti, evirdi çevirdi. Elleriyle süpürgenin sapına bastırды, parmaklarını dallara hızla dokundurup çekti. Jessica’ya uçabilecekmiş gibi görünmüyordu. Sıradan, eski bir çalı süpürgesiydi sadece.

“Ama...” dedi kafasında Bayan Strega’nınkini andıran bir ses, “uçmak görüldüğü kadar kolay değildir. Tek bir ders bile çok önemli olabilir.”

“Bu aptalca,” dedi Jessica, “süpürgeler uçamazlar ve seni bir yerden bir yere sürükleyemezler.”

Tam o anda bir hayalet yanında bir gorille köşeyi döndü.

Hayalet, “İşte orada!” diye bağırarak Jes-

sica'yı işaret etti. "O küçük cadı tam bir baş belası!"

"Tanrım," diye mırıldandı Jessica alçak sesle, "keşke şu an evimde olabilseydim." Daha kelimeler ağzından tam olarak çıkmamıştı ki, süpürge yabani bir at gibi sıçradı. Ve ona gövdesinden tutunmuş olan Jessica ile birlikte dörtnala ilerlemeye başladı. Sahnenin, ördek havuzunun ve tenis kortlarının üzerinden yükselerek sonunda gökyüzüne uçtu.

"Duur!" diye çığlık attı küçük kız, ama süpürge onu dinlemiyordu. Hızlandıkça hızlandı ve tepedeki evlere yöneldi.

"İmdat, yardım edin!" diye bağırdı Jessica. Süpürge, ağaçların tepelerinden ve bacuların aralarından aceleyle geçerken çarpmalarına ramak kalıyordu. "İmdaat!"

Jessica'nın oturduğu sokağın köşesinde süpürge aniden durdu, köpeğin bir ses duy-

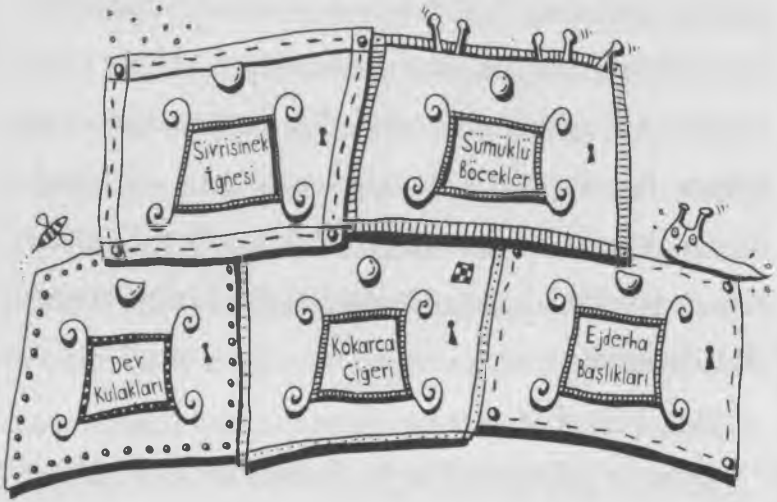
mayı beklemesi gibi dallarını bir sağa bir sola çevirdi. Sokak lambalarının turuncu ışıklarının üzerinde hiç kımıldamadan dururlarken, küçük kız ümitsizce süpürgeye sarıldı ve gözlerini yumdu. Sonra süpürge tekrar hareket etti. Jessica yavaşça alçaldıklarını ve piste inen küçük bir uçak gibi evlerin arasındaki sokağa süzıldüklerini hissedebiliyordu.

Pat, Pat, Pat.

Jessica gözlerini açtı. Evlerinin ön bahçesindeki çimlerin üzerine, popo üstü bir iniş yapmıştı.

“Neyse,” dedi Jessica yanında yatan süpürgeye bakarak, “nasılsa uçuş dersleri bedava.”

Bölüm Üç

Ertesi gün okul çıkışı, küçük kız hırdavatçı dükkânının önünde dikilince, Bayan Strega eliyle kıkırdamasını gizlemeye çalışarak, "Geri döneceğini biliyordum," dedi.

Jessica hafifçe kızardı.

Yaşlı kadın bir kaşı havada, "Canını sıkın bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Aslında," dedi Jessica, "bir dilek tuttum ve..."

"Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!" Bayan Strega elleriyle kulaklarını kapatarak uzun çenesini bir o yana bir bu yana salladı. "Siz, genç cadılar her zaman dilekler konusunda çok dikkatsiz davranıyorsunuz. Biliyorsun, dilekler çok güçlüdür."

Jessica, ağzı açık, Bayan Strega'ya bakıyordu.

"Siz bana ne dediniz?" diye kekeleydi Jessica.

Bayan Strega onu duymamış gibi görünüyordu. "Asla kendi kendine başarabileceğin bir şey için dileğini harcamamalısın. Uçmak için mesela. Ve açıkçası," hızlı hızlı konuşmaya devam etti, "uçuş derslerine bir an evvel başlamamız gerekiyor. Pek fazla

zamanımız kalmadı. Tabii eğer yıl sonu gösterisine hazır olmak istiyorsan.”

Bu sefer dinlemeyen Jessica’ydı. Tezgâhın arkasında, etiketlerin üzerindeki harfler sürekli yer değiştiriyor gibiydi. “Sivrisinek ilacı, banyo süngerleri, duvar kâğıtları,” diye okudu Jessica. “Hımm. Sivrisinek ilacı, sivrisinek iğneleri olmalı. Banyo süngerleri de sümüklü böcekler olabilir. Duvar kâğıtları da dev kulakları... Oldukça kolay aslında.” Hafifçe kıkırdadı. “Belki de ben gerçekten bir cadıyım.”

“Tabii ki öylesin,” diye onayladı Bayan Strega, taburesinden aşağı inerek. “Cadılar Bayramı’nda doğdun! Şimdi artık başlayalım. İlk uçuş dersi. Süpürgene bin, tatlım.”

Jessica ata biner gibi süpürgesine yerleşti. Bayan Strega başını iki yana salladı. “İşte başladık, görüyorsun. Çok yapılan bir hata. Dallar arkana değil, önüne gelecek şekilde süpürgene binmelisin.

Bu şekilde süpürgeye binmek, direksiyona ters oturarak araba kullanmaya benzer. Ne yazık ki çok sık görülen bir hatadır. Bunun için çocuk kitaplarındaki resimleri suçluyorum. Şimdi süpürgeyi öteki tarafına çevir de artık başlayalım.”

Jessica ona söyleneni yaptı.

Bayan Strega dalları işaret ederek, "Bunlar süpürgenin kontrol kolları," dedi.

"Her biri, sana farklı hareketler yapman için yardımcı olur." Biraz uzakta, solda duran bir dala hafifçe dokunarak, "Bu ateşleme kolu," dedi. "Onu çok nazikçe sıkmalısın."

Jessica dalı azıcık sıktı, süpürge titredi.

"Şimdi sıra ikincisinde. Bu dal ilerlemek için." Yaşlı kadın, "Hayır, hayır nazikçe! Aceleyle değil!" diye panik içinde çığlık atarken, Jessica yere doğru uçarak bir yığın teneke kovaya çarptı. "Kapalı alanlarda en hafif dokunuş bile yeterli olacaktır. Samanyolu'na giden hız şeridinde değilsin."

Jessica kendini yerden kaldırdı ve yine süpürgesine bindi, dalı hafifçe parmaklarının arasında sıkıştırdı.

Jessica süpürgesiyle yavaş yavaş ilerlerken, "Çok daha iyi," diye onayladı Bayan Strega. "Şimdi üçüncü ders. Bu dal yükselmek için."

Jessica üçüncü dala dokunduğunda, süpürge yavaşça yükseldi ve Jessica'yı tezgâhın üzerine çıkarttı. Neredeyse Jessica'nın başı tavana değiyordu. Tezgâhta yatan kızıl kedi yukarı baktı ve turuncu gözleriyle ona göz kırptı.

“Görüyorsun ya, hepsi ne kadar da kolay!” dedi Bayan Strega. “Onun bir yanındaki dal geri gitmek için. Ve şu uzun olan da durmak için.”

Jessica geri adımlarla arkadaki çekmece-
lere doğru gitti ve etiketlerin önünde dolandı. “Kokarca ciğerleri,” diye okudu yüksek sesle. “Sanırım cadı olmayan bir insan bunu ‘kokusuz cilalar’ olarak okur.”

“Jessica,” dedi yaşlı kadın sertçe, “bu başka bir günün dersi. Uçuş dersleri, Büyü, İksir ve Sihir derslerinden önce gelir. Şimdi, iniş. Dur kolunun yanındaki uzun dalı çek.”

Jessica, öğretmeninin yanına sarsılarak iniş yaptı.

“İlk denemen için gayet başarılısın. Unutma, soldan sayıyorum; *Ateşleme, İleri, Yüksel. Geri, Dur, İniş. At-İl-Yük. Ge-Dur-İn.*”

“At-İl-Yük. Ge-Dur-İn,” diye tekrarladı Jessica.

“Peki ya şu diğer uzun dallar ne işe yarıyor?”

Bayan Strega'nın kemikli parmakları dalların üzerinde dolaştı. “Sağ, Sol, Hızlı İleri ve Hızlı Geri.”

“Peki şu öndeki kısa olanlar, onlar bir işe yarıyor mu?”

“Tabii ki tatlım, Güneş'in altında var olan her şeyin bir işlevi vardır. Ama büyülenmiş şu küçük kafanı henüz bunlar için yorma. Onlar sadece usta sürücüler için. Hızla Dönme, Uzay Kayağı, Ördekleme, Serbest Dalış, Sıçrama, Ay Sıçrayışı ve Yıldız Düşüşü. Ve şu da istenmeyen yolcular için 'Fırlatma dalı'. Cüceler, yolculuk etmekten hoşlanan ejderhalar ve kalkışı engellemeye çalışan her türlü baş belası için.”

Jessica süpürgesine hayran hayran baktı.

“Ama hiçbirine dokunma,” diye uyardı Bayan Strega, “en azından temel hareketle-

re alışana kadar. Bence kendini Eyfel Kulesi'nde bulan kız da böyle bir hata yaptı. Büyük bir olasılıkla eli Ay Sıçrayışı dalına çarptı. Şimdi izin ver de evine kadar sana eşlik edeyim. Annen nerede kaldığını merak edecek."

Yaşlı kadın, merdivenin altındaki dolaptan kendi süpürgesini kaptı ve uçuş şapkasını taktı.

Uzun çenesinin altından başlığının kayışını bağlarken, "Ve bir şey daha var," dedi.

“Taktığın şapka uçuş için pek uygun değil, ayrıca ne kadar eski moda olduğundan bahsetmeyeceğim bile. Yarın senin için daha iyi bir şapka bakacağım.”

Jessica, Bayan Strega'yı kapıya kadar takip etti. Ana caddede ikisi de süpürgelerine binip, Ateşleme dallarını çektiler ve yıldızlı gökyüzünde süzöldüler. Evlerin çatılarından daha yükseğe çıktıklarında, Jessica Dur dalını sıktı ve aşağıya baktı. Hırdavatçı dük kânı, oyuncak dükkânının ve emlakçının

neon ışıkları arasında karanlığa karışmıştı. Şehrin sokaklarında kediler, bu geceki maceralarına doğru yola çıkmışlardı. Sokak lambalarının uzun gölgeleri altında sessizce yürüyorlardı. Ama Jessica üzerlerinden geçerken hepsi de ona baktı ve miyavladı.

Jessica alçalmaya başladığında Bayan Strega arkasından, "Unutma, ikinci uçuş dersi yarın," diye seslendi.

Bölüm Dört

Ertesi gün öğleden sonra, Jessica ikinci uçuş dersi için geldiğinde, Bayan Strega çekme-celerin önünde süpürgesiyle dolanıyordu. "Göz kırpan kediler ve oyuncu yarasalar adına!" dedi Bayan Strega. "Işıklı sürücü,

başlıklarını hiçbir yerde bulamıyorum. Süpürgene atla da bana yardım et tatlım. Unutma, At-İl-Yük...”

Jessica, Bayan Strega'nın yanına yükseldi ve durdu. Çekmece sıraları boyunca etiketleri okuyarak ileri geri gitti. “Kokusuz ciller, bunlar kokarca ciğerleri. Kapı paspasları... Oh tabii ki... Sinek çapakları!” Jessica durdu ve “Ama şu şablon çekiçleri de neyin nesi?” diye sordu.

“Aferin Jess. Şablon çekiçleri, öğrenci başlıklarıdır. Çok daha iyi bir isim bulabilirdim, ama her neyse, sen şimdi kendine uygun olan bir tane seç ve çatıya, yanıma gel.”

Jessica çekmeceyi açtı. Başlıklar çekmede, yumuşacık durmalarına rağmen dışarı çıktıklarında sertleşiyorlardı. Ayrıca motor kaskları gibi yuvarlak değil, uzun ve sivri uçluydular. Jessica kendine uyan bir başlık

seçti ve çatıda, Bayan Strega'ya katılmadan önce çene kayışını bağladı.

Ders, kalkış ve iniş antrenmanlarıyla başladı. Jessica kendini, gölden kalkış yapmaya çalışan bir kuğu kadar beceriksiz hissediyordu. Üfleyip püflüyordu. Bacakları sanki bir bisikletin pedallarını çeviriyormuşçasına havada dövünüyordu.

Bayan Strega, "Sırtını dik tut, dizler birleşik duracak, bacaklar toplu," diye sürekli tekrar ediyordu.

Jessica bu işi asla beceremeyeceğini düşünmeye başladığı an, her şey birden yoluna girdi.

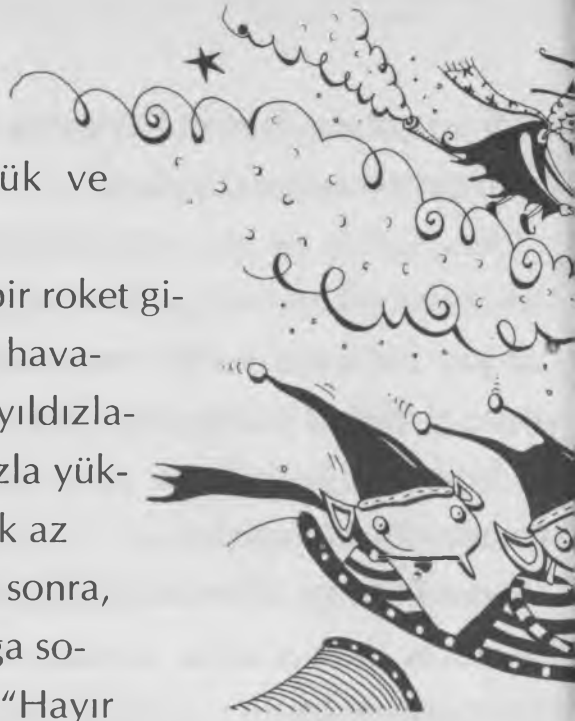
Küçük kız tek hamleyle alçalıp, mükemmel bir iniş yaparken, "Çok şık," dedi Bayan Strega. "Sen doğuştan yeteneklisin. Şimdi yükselelim ve başka bir şeyler deneyelim. Uzay Kayağı kolu sol tarafında." Kadın, Jessica'yla aynı hizaya geldi, "Haydi,

bir kez daha, At-İl-Yük ve FIRLA!"

Çatıdan bir roket gibi, sessizce havalandılar ve yıldızlara doğru hızla yükseldiler. Çok az ilerledikten sonra, Bayan Strega soluk soluğa, "Hayır olamaz, işte tehlike yaklaşıyor!" dedi.

Bağırıp çığlıklar atan bir cüce çetesi hızla onlara doğru yaklaşıyordu. Bayan Strega ve Jessica'nın aralarından geçerek, onları birbirlerinden ayırdılar.

"Ooo bakın kimler gelmiş! Acemi bir cadı!" diye alay ederek Jessica'nın etrafını sardılar. Sayıları o kadar fazlaydı ki, Jessica

hiçbir yöne uçamıyordu. Sağa gitse önü kapalıydı, sola dönse yine önü kapalıydı.

“Jessica, yüksel!” diye bağırdı Bayan Strega. Ama cüceler bir ağustos böceği gibi uçuştular ve Jessica'nın başına, sırtına, omuzlarına kondular.

“Çekilin üzerimden!” diye bağırdı Jessica. Aynı anda hem cüceleri kovalamaya, hem de süpürgenin kontrolünü kaybetmemeye çalışıyordu.

Bayan Strega yanına geldi, “Jessica Hızlı İleri dalını kullan! Bu onları dağıtacaktır.”

Jessica dalı çekti ve tüm cüceleri karanlığa itti. Neredeyse tüm cüceleri! Omzunun üzerinden arkasına baktığında bir tanesinin süpürgenin ucuna tutunmayı başardığını ve kendini yukarıya doğru çekmeye çalıştığını gördü.

Bayan Strega, “Fırlatma dalını kullan, Jessica!” diye bağıırıyordu.

Ama Jessica sırtına tırmanan cüce ile savaştığı için eli yanlışlıkla Çapraz Yükseliş dalına çarptı. Süpürge bir yukarı, bir yana sert dönüşlerle uçtu, havası kaçan bir balon gibi havada yuvarlaklar çizdi.

Jessica, süpürgeyi tekrar kontrol altına almaya çalışırken, "Git şuradan," diye söylendi. Cüce süpürgenin beklenmeyen hareketiyle öne doğru fırlamıştı, ama dalların üzerinde yatıyordu ve çok daha fazla sorun yaratıyordu. Jessica duruşunu değiştirmeye ve doğrulmaya çalışırken dalları sıkıca kavradı. Süpürge önce sağa, sonra sola doğru yalpaladı. Yükseldi ve alçaldı. Hızla ilerledi, sonra geri geri uçtu. Onların yanında uçarak sürekli komutlar veren Bayan Strega, Jessica'nın bir dahaki sefere ne yöne gideceğini tahmin etmekte çok zorlanıyordu.

"Fırlatma kolu!" diye gürlendi Bayan Strega. "Önde, en kısa olan!"

Ama Jessica çoktan, İniş dalına asılı duran gıcık kahkahalar atan cüceyle beraber hızla yeryüzüne düşüyordu. Jessica aşağıya baktı. Açık denizin üzerindeydiler.

Aşağısı
çok soğuk,
karanlık ve ıslak
görünüyordu. Öne
doğru gidip, cüceyi ensesinden
yakalamak için ilerledi, ama cüce
ona göre çok hızlıydı ve iniş dalından
zıplayarak Jessica'nın daha önce hiç kul-
lanmadığı bir dala tutundu. Süpürge aniden

durdu ve kendi etrafında yavaşça dönmeye başladı. Hızlandıkça hızlandı. En sonunda o kadar hızlandılar ki, Jessica ve onun sinir bozucu seyahat arkadaşı karanlıkta deliler gibi dönüyordu.

“Yiii-huu,” diye çığlıklar attı cüce. “Vauuv!”

“Seni aptal, aptal yarıttık!” diye bağırdı Jessica. “İn süpür-gemden!”

Bayan Strega'nın sesi karanlıkta çınladı, "Fırlatma kolunu çek!" Jessica o kadar hızlı dönüyordu ki, onun nerede olduğunu göremiyordu. "En alt sıradaki en kı..."

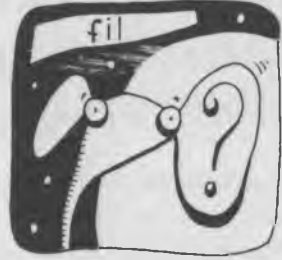
Jessica hatırladı, "Tabii ya. En alt sıradaki en kısa dal." Sersemlemiş bir halde ileriye uzandı ve en kısa olanı bulduğundan emin olana kadar alt sıradaki tüm dalları yokladı. Dalı çekti. Cüce sanki sapandan fırlatılmış bir çakıl taşı gibi, süpürgeден hızla uzaklaştı.

Jessica Dur dalını kavrarken, "Pöff," diye düşündü. Gökyüzünde kımıldamadan, baş dönmesinin geçmesini bekledi. Bir kaç dakika sonra cücenin suya girerken çıkarttığı mutluluk verici, düşme sesi duyuldu.

Bir anda Jessica'nın yanında beliren Bayan Strega, "Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!" diye söylendi. "Ne kargaşaydı ama!

Haydi, hemen eve gidelim içmek için kendimize sert birer iksir hazırlayalım."

Bölüm Beş

Üçüncü dersin başlangıcında Bayan Strega, Jessica'ya cadıların maskotlarından bahsetti.

"Eski günlerde," diye anlatmaya başladı Bayan Strega, "neredeysse her cadının bir

kedisi olurdu. Bu kediler genelde siyah olurdu, ama ben her zaman kızıl olanları tercih etmişimdir. Diğer cadılarına baykuşları olurdu, bazı gösteriş meraklılarında ise ikisi birden. Şu günlerde C2 –Cadılar Camiası– daha anlayışlı. Bizi maskot seçimlerimizde serbest bırakıyorlar, tabii eğer maskot, kendi cadısını seçmezse.”

“Öyleyse istediğim hayvanı maskot olarak seçebilirim, öyle mi?” diye sordu Jessica.

“Jessica, tereddüt etmeyi bırak,” diye azarladı Bayan Strega. “Öyle öne abanmamalısın. Sırtın dik ve dizlerin bitişik durmalı. Bacaklarını kendine çek. Böyle daha iyi. Şimdi, ne diyordum ben?”

“İstediğim her maskotu seçebileceğimi söylüyordunuz.”

“Tabii mantıklıysa,” dedi Bayan Strega burnuna hafifçe dokunarak ve şöyle devam etti, “Sence de süpürgenin arkasında bir fil

taşımak çok zor olmaz mıydı? O bildiğin şeyi temizlemekten hiç bahsetmeyeceğim bile..." Bayan Strega, "Jessica dikkat et!" diye uyardığı sırada, Jessica'nın eli, kıkırdağı için İniş koluna çarptı ve küçük kız bir bulut yığınının içine düştü.

Bayan Strega, Jessica'yı yakaladıktan sonra bir süre sessizce yol aldılar. Bulutların yapış yapış, ıslak ve sevimsiz yerler olduklarını Jessica yeni öğreniyordu. Yeryüzünden göründükleri gibi yumuşak, sıcak ve hoş şeyler değillerdi. Hem yolu da bulanıklaştırıyorlardı. Jessica, bulutların yoğunlaştığı yerlerde, önünde giden Bayan Strega'nın süpürgesini bile zar zor takip edebiliyordu.

"Haydi, Hızlı Yükseliş yaparak şu buluttan kurtulalım!" diye bağırdı Bayan Strega omzunun üzerinden. "Seni bilmiyorum, ama benim pelerinim sıırılsıklam oldu. Yukarısı çok daha kuru olacaktır. Hazır mısın

Jessica? Yanıma gel. Aferin sana. Hazırlan. Şimdi Hızlı İleri kolunu sağ başparmağın ve işaret parmağının arasına hafifçe al, sol işaret parmağını da Yükselme kolunda tut. Ve işte gidiyoruz.”

İki süpürge hızlanarak bulutların arasından yükseldi ve ıslak bulutlardan kurtulup yıldızlı gökyüzüne çıktı.

“Bu çok daha iyi,” dedi Bayan Strega pelerindeki yağmur damlalarını silerken.

“Sizce de çok fazla rüzgâr yok mu?” diye sordu Jessica. “Bu bir fırtına başlangıcı olabilir mi?”

Ama Bayan Strega dinlemiyordu.

“Bir düşünelim,” dedi, çenesini ovuşturarak. “Bu üçüncü uçuş dersimiz. C2 Kurallar Kitabı’na göre konumuz ‘Acil Durum Duruşları’ olmalı. Şimdilik Ay’a doğru bir rota izleyeceğiz. Ben sana ‘Dur’ dediğimde süpürgeyi dizlerinle sıkıca kavra ve sert bir şe-

kilde Dur kolunu çek.” Bayan Strega, Jessica’ya ciddi bir bakış attı. “Süpürgene sıkıca tutunmanın ne kadar önemli olduğunu sana anlatamam. Eğer yapmazsan kendini süpürge-siz bir halde uzay boşluğunda bulursun. Evet, şimdi nerede kalmıştık?”

Jessica panikle yukarıya, Samanyolu’na, sonra da aşağıya, bulutlardan oluşan okyana baktı. Uçuş başlığının kayışını kontrol ettikten sonra hızla Bayan Strega’nın onu beklediği yere uçtu.

“Söylediğim gibi,” dedi Bayan Strega hareket ettiklerinde, “istersen bana kuralcı diyebilirsin. Ama bence, maskotların gece ile bir ilgisi olmalıdır.”

“Yani gece etrafta dolaşmayı seven bir hayvandan mı bahsediyorsunuz? Baykuş ya da kedi gibi?”

“Ya da bir kurbağa. Yarasa ya da bir tilki de olabilir. Seçilebilecek düzinelerce hayvan var,” diye ekledi Bayan Strega.

"Hımm," dedi Jessica düşünceli bir tavırla. "Sanırım ben bir..."

"DUR!"

Jessica Dur kolunu çekti. Fakat süpürgeyi zamanında kavrayamadığı için, sapından geriye kaydı. Kendini son anda yıldızlara düşmekten kurtardı.

“İmdat!” diye bağırdı süpürgeye geri tırmanırken. Korkudan dizleri birbirine çarpıyordu. Bayan Strega sakince, “Hazır olduğunda devam et tatlım,” dedi. Ama Jessica, kadının hareket eden omuzlarından ve titreyen çenesinden gülmemek için kendini zor durduğunu anlayabiliyordu.

“Üff,” dedi Jessica eliyle dizinin arkasını ovuşturarak. “Sanırım bir yerim sıyrıldı.

Kimse bana bu uçuş işi için dizlik takmam gerektiğini söylememiştii," diyerek arkası dönük Bayan Strega'ya ters bir bakış attı. Bayan Strega arkasını bile dönmeden yinedi, "Sırt dik Jessica, dizler yan yana, bacaklar toplu."

Birdenbire onlara yaklaşan bir yabankazı sürüsü görüldü. "Fırtına alarmı!" diye bağırdılar yanlarından geçerken. "Evlerinize dönün."

Birkaç dakika içinde siyah bulutlar Ay'ın önüne geçti ve gökyüzü karardı. Bir gök gürültüsü duyuldu, uzun çatallı şimşekler yarılarından geçti. Bayan Strega rüzgârın içinden seslendi. "Geri dönmeliyiz, beni takip et!"

Fırtına giderek güçlendi. Jessica'nın süpürgesi, rüzgâr dallarını kırbaçladıkça kendiliğinden sıcıyor, onu bir oraya bir buraya sürüklüyordu. Kalın, nemli bulutlar bir girdap oluşturdular ve Jessica'yı içlerine aldılar. Fırtınanın sesi iyice şiddetlendi; gümbürtüler, tıngırtılar ve patlamalar duyuluyordu.

"Bayan Strega!" diye bağırdı Jessica karanlığa. "Neredesiniz? Sizi göremiyorum. Doğru yöne mi gidiyorum?"

Cevap gelmedi. Jessica dudağını ısırıldı. "Buradan çıkmak için, sanırım bir dilek tutabilirim," diye düşündü. Ama Bayan Strega ona, kendi başarabileceği bir şey için asla dilek harcamamasını söylemişti.

“Sanırım, aşağı doğru uçmayı sürdürürsem mutlaka bir yere inerim,” diye düşündü Jessica, “yanlış ülkeye olsa bile...” Süpürgesinde iyice dikleşti, bacaklarını toparladı ve sert esen rüzgâra karşı koyabilmek için bir eliyle süpürgesinin sapına sıkıca tutundu. Sonra serbest eliyle yavaşça iniş dalını sıktı. Süpürge kalın, bunaltıcı bulutların arasından aşağıya inerken, gıdıklayan ve çırpınan bir şey Jessica’nın ensesine kondu ve pelerinin altına girdi.

“Hayır olamaz,” diye bağırdı Jessica. “Yine o yapışkan cüce. Tam da zamanında!”

Jessica başını salladı, onu düşürmeye çalıştı. Ama ensesindeki şey her neyse ona daha da sıkıca tutundu.

“Artık bunu hak ettin,” dedi Jessica. İleriye uzandı ve Fırlatma kolunu çekti. Ama Fırlatma kolunun , pelerininin altında çırpı-

nan şey üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Hatta Jessica bir an küçük, tatlı bir gülüş sesi duyduğunu sandı.

“Peki,” dedi Jessica, “ama buna katlanmayacağım.”

Süpürgesini bacaklarının arasında iyice kavrayarak İniş ve Uzay Kayağı dallarının ikisini birden avucuna aldı. Süpürge anında, uçurumdan bırakılmış bir taş gibi hızlıca gökyüzünden aşağıya doğru inmeye başladı.

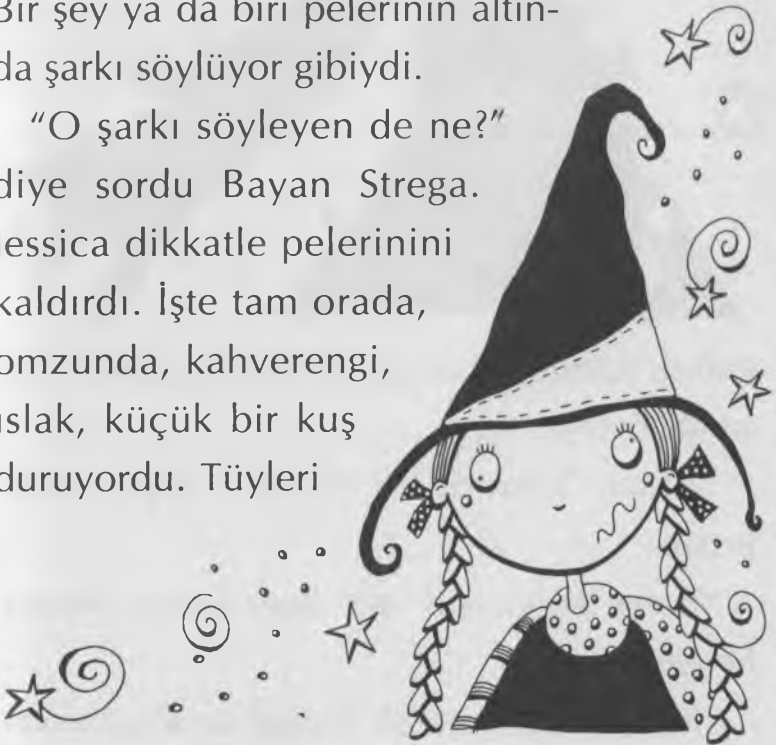
Birkaç dakika sonra Jessica hırdavatçı dükkânının önüne sert bir gürültüyle çarparak indi. Bayan Strega yanına geldi ve kızın ayağa kalkmasına yardımcı oldu.

“Jessica, Uzay Kayağı-İniş manevrası sadece suya ya da, çok yumuşak bir kum tepeliğine inerken kullanılabilir, bilmen gerekir,” dedi yarı azarlayan bir ses tonuyla. “Kaldırıma inmek için uygun değildir,” diye

ekledi dükkânın arkasına doğru ilerlerlerken.

Jessica'nın başı dönüyordu. O kadar sersemlemişti ki, etrafta uçuşan yıldızlar görüyordu. Etrafı yüzlerce, uzun çeneli Bayan Strega ile çevrelenmiş gibiydi. En tuhaf olanı da bir şarkı duyuyordu. Bir şey ya da biri pelerinin altında şarkı söylüyor gibiydi.

"O şarkı söyleyen de ne?" diye sordu Bayan Strega. Jessica dikkatle pelerininini kaldırdı. İşte tam orada, omzunda, kahverengi, ıslak, küçük bir kuş duruyordu. Tüyleri

çamur içindeydi ve güzel sesiyle ahenkli bir şarkı söylüyordu.

“Aman Tanrım, bu da ne?” diye sordu Jessica.

“Bana bir çimdik at!” dedi Bayan Strega heyecanla.

“Jessica, az önce bir bülbül tarafından se-

çildin. Bülbul, maskotların en iyisidir. Sadece fırtınadan korumakla kalmaz, yolculuk esnasında müzik dinleyebilmeni de sağlar! Gerçekten çok şanslısın! ”

Bölüm Altı

Bayan Strega, tezgâhın arkasındaki taburesinde bağdaş kurmuş, çenesini de avucuyla güzelce kavramış oturuyordu.

“Acemi uçucular,” diye okudu elindeki C2 Kurallar Kitabı’ndan, “kontrol kollarının

kullanımında, kapalı alanlarda, gece uçuşlarında ve fırtınalı havalarda uçmakta ustalaşmalıdırlar. Ayrıca eğitimlerinin bir parçası olarak, acil bir durumla baş etmeleri gerekir.”

Tezgâhın üzerine oturmuş, kediyi okşayan Jessica soran gözlerle Bayan Strega'ya baktı. “Cücelerin saldırısını siz ayarlamış olamazsınız, öyle değil mi?”

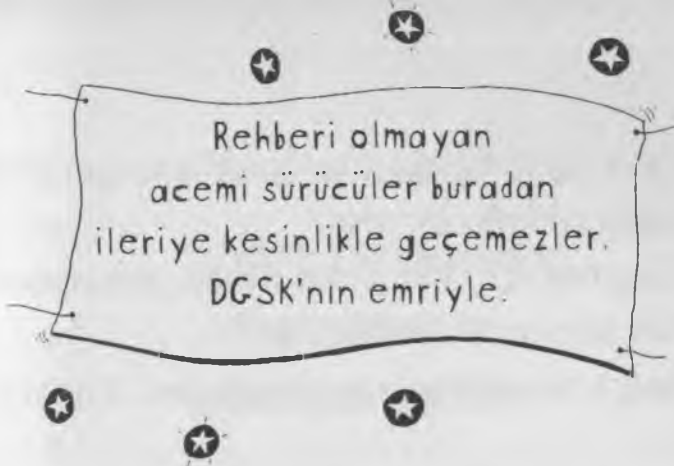
Bayan Strega'nın burnunu çekti. Jessica'nın sorusunu duymamazlıktan gelerek, memnun bir ifadeyle, “O zaman,” dedi, “artık ileri derece sürücülüğe terfi edebilirsin. Bu gece seni Samanyolu'na götüreceğim.”

Samanyolu, karanlık gökyüzünden geçen, çok şeritli, ışıltılı, galaksiler arası bir yoldu. Jessica buranın bu kadar kalabalık olduğuna inanamıyordu.

Yanlarından vızır vızır geçen cadılara çarpmamak için sürekli "Ördekleme" ya da "Serbest Dalış" kollarını kullanmak zorunda kalıyordu. Samanyolu'nu kullananlar sadece cadılar da değildi. Melekler özel bulutlarıyla yanlarından geçip gidiyorlar, kırmızı boynuzlu şeytanlar ateş fırlatan çatallarını üzerinde hızla ilerliyorlardı. Dev ejderhalar hız şeridine girmeye izinli olmadıkları halde, burunlarından pis, kara dumanlar çıkararak hantal hantal ilerliyor, arkalarında uzun kuyruklar oluşmasına neden oluyorlardı. Bir sürü cüce çetesi de vardı, ama neyse ki, Jessica'yla ilgilenmiyorlardı. Kendi motorlu araçlarıyla, yolu ikiye ayıran şeridin üzerinde birbirleri ile yarışa dalmışlardı. Jessica kalabalık bir kavşağa doğru Bayan Strega'yı takip ederken iki yıldızın arasına asılmış kocaman bir uyarı gördü.

“DGSK'nın emriyle ne demek?” diye sordu Jessica.

“DGSK, cadıların uçuş ehliyeti otoritesidir,” diye cevap verdi Bayan Strega. “Dünya ve Gökyüzü Süpürge Kullanıcıları'nın kısaltması olarak kullanılıyor.”

Jessica duraksadı. “Peki, benim bir ehliyete ihtiyacım var mı?”

“Jessica, yavaşlama,” diye seslendi Bayan Strega omzunun üzerinden.

“Samanyolu'nda minimum hız zorunluluğu var. Tabii ki bir ehliyete ihtiyacın var. Ama test çok zor değil.”

Jessica'nın ağzı açık kalmıştı. “Bir uçuş testi mi?”

“Evet, eğitimdeki tüm cadıların geçmek zorunda olduğu bir test.”

“Geçmek için kaç puan almak gerekiyor?”

“On üzerinden on tabii ki.”

Jessica neredeyse süpürgesinden düşüyordu.

“Lütfen şu dizlerini toparla Jessica,” dedi Bayan Strega tekrar omuzunun üzerinden. “Beni takip et, acil durum hava boşluğuna ineceğiz. Neden bu kadar trafik var görmek istiyorum. Önümüzde başka bir ejderha daha olmalı.”

Jessica ve Bayan Strega, sihirli bir halı konvoyunun üzerinden dolandılar ve aşağıya, yıldızlarla dolu Samanyolu’na dikkatle baktılar. Görebildikleri kadarıyla ileride bir ejderha yoktu, ama bir sebepten dolayı tüm sürücüler tek sıra olmuşlardı. Biraz ileride ise Samanyolu polisi bir hava engeli kurmuş, tüm trafiği durdurmuştu. Kalabalığın önünde yanıp sönen bir yazı okunuyordu.

ka Kuşu yeniden doğar. Belki de onu görmek için önlere geçmeliyiz. Acil durum ışıklarını yak, Jessica. İkinci sıradaki sivri uçlu iki dalı çek ve beni takip et.”

Bayan Strega hızla yükselirken Jessica da onu takip etti. Karanlık gökyüzü kırmızı ve altın rengi ışıklarla dolmuştu ve onlar, hava engeline yaklaştıkça ışıklar sanki daha da kuvvetleniyordu. Sıcak hava, sanki canlıymışçasına homurdandı. Sonra birden döne-

rek yükselen bir alev topu patladı ve alevlerin arasından Zümrüdüanka Kuşu'nun parlak tüyleri görüldü. Tam o sırada üzeri pularla kaplı genç bir ejderha, sırtında çığlık- lar atan cücelerle hızla gelerek hava engeline çarpıp geçti. Cinlerin, ejderhaların, cadı- ların, meleklerin ve şeytanların oluşturduğu kalabalık nefesini tuttu. Zümrüdüanka Kuşu ve ejderha kafa kafaya çarpışacaklarmış gibi görünüyordu.

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!” dedi Bayan Strega, “Hemen bir büyü yapmalıyım.”

Zümrüdüanka Kuşu bir alev topu gibi yükselirken ve ejderha da, üzerindeki seyahat meraklısı cücelerle aşağı, ona doğru düşerken Bayan Strega şu sihirli sözcükleri söyledi:

*“Uç, Zümrüdüanka git kendi yoluna
Duracak hemen ejderha,
'DON' deyince ben ona.”*

“Don” kelimesiyle beraber ejderha havada öylece asılı kaldı, durdurulmuş bir görüntü gibi hafifçe titriyordu.

“Oyuncu yarasalar aşkına!” diye söylendi Bayan Strega. Jessica ve tüm Samanyolu yolcuları onu alkışlamaya başladılar. Alev topu yükselmeye devam etti.

Jessica, trafik yeniden ilerlemeye başladığında, "Artık Zümrüdüanka güvende olduğuna göre onları eski hallerine döndürecek misiniz?" diye sordu.

Bayan Strega çenesini okşadı. "Hayır, sanmıyorum. Bir iki yıl bu şekilde ayaklarını dinlendirebilirler. Sakinleşmeleri için onlara biraz zaman tanıyalım, öyle değil mi?"

Sonraki kavşakta bir yol tabelası vardı. Sol taraf Ay'a, sağ taraf ise diğer tüm yönlere gidişi gösteriyordu.

Bayan Strega sağa dönmek için bekleyen sıraya göz attı ve "Sola dön, kestirme yoldan gideceğiz," dedi.

Jessica, Ay'ın, gizemli tepeciklerine ve gölgelerle dolu beyaz yüzeyine baktı. "Yani bir Ay Sıçrayışı mı yapacağız?"

"İstersen uzun yoldan da gidebiliriz, yani eğer korkuyorsan demek istiyorum."

"Hiç de korkmuyorum," diye karşılık verdi

Jessica, kararlı bir şekilde sola dönüş dalına uzanırken.

“İşte böyle,” dedi Bayan Strega. “Aslında zor bir şey yok. Sadece zamanlaman ve hızın önemli. Ay’a çarpıp onu yerinden oynatmak istemezsin değil mi? Şimdi gel yanımda dur.”

Bayan Strega ona ne yapması gerektiğini anlatırken Jessica’nın kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. “Ay Sıçrayışı dalını sağ elinle hafifçe tut, ama sıkma. Dünya’yı sağında ve Venüs’ü de tam solunda görene kadar ileri doğru Ay Kayağı yap.”

Jessica Ay’a doğru kayarken süpürgesi bir yay gibi gerildi. Sonra Venüs ve Dünya’nın ışıkları her iki yanında belirdiğinde sanki görünmez bir fırlatılma tahtasına çarpmış gibi sert bir gümbürtü duydu. Sonra süpürgesi yukarı doğrulmaya başladı.

“Şimdi!” diye bağırdı Bayan Strega.

Jessica 'Ay Sıçrayışı' dalını çekti ve sonrasında uzaya doğru, bir ok gibi ilerlemeye başladı.

Ay git gide büyüdü.

Jessica içinden, "Tanrım, lütfen çarpma izin verme," diye dua etti.

Ama süpürge hızla uçmaya devam ediyordu, tam çarpacaklarken Ay'ın üzerinde takla attılar. Sonra yine hız kazanarak Ay'ın

karanlık tarafından alçalmaya başladılar.

Jessica yeryüzünün tanıdık maviliğine doğru düşerken "Bu harikaydı!" diye çığlık attı.

Bayan Strega onu dükkânın çatısında bekliyordu. "Tebrikler!" dedi. "Bu arada uçuş testinin yarın olduğunu sana söylemiş miydim?"

Bölüm Yedi

Jessica telaş içindeydi. Saatlerdir şehrin üzerinde uçuyor, Cadılar Toplantı Bahçesi Test Merkezi'ni arıyordu. Sınavı saat 5'teydi ve sadece üç dakikası kalmıştı. "Eğer randevumu kaçıırırsam Bayan Strega sinirden küp-

lere biner," diye düşünüyordu. "Aslında nasıl olsa küplere binecek, çünkü ben bu testi asla geçemeyeceğim." Tam hayatının sonuna kadar saklanacağı bir yer bulmaya karar vermişti ki, bir evin çatısında yer alan küçük bir bahçede, fokurdayan siyah bir kazanın başına üşüşmüş üç yaşlı cadı fark etti.

"Burası olmalı," diye karar verdi ve bahçenin parmaklıklarına doğru inişe geçti. Saatin beşi göstermesi ile birlikte Jessica'nın adı okundu.

"Jessica Diamond!"

"İyi akşamlar," dedi Jessica kibarca. Üç cadı da ona aldırmadı ve kazanı karıştırmaya devam ettiler.

Çok uzun bir sessizlikten sonra cadılardan biri, yarım ay şekilli gözlüklerinin üzerinden, Jessica'ya baktı. Çöp poşetinden yapılmış, parçalanmış pelerinini görünce yüzünü buruşturdu ve yüksek sesle dişini emdi.

Cadılar Toplantı Bahçesi Test Merkezi

Sonra, "Ben DGSK'nın Baştüfettiş'iyim," dedi. "Sınavını ben yapacağım ve gözetmen cadılar da sınav esnasında büyü kullanılmadığından emin olmak için bizi izleyecekler." Tekrar dişini emerek kazanın içinde yüzmekte olan kâğıtlardan birini çekti. "Hepsinden önce birkaç soruya cevap vermeni istiyoruz. Ondan sonra uygulamalı uçuş denemeleriyle devam edeceğiz. Başlayalım mı?"

Jessica'nın ağız o kadar kurumuştur ki, konuşamadı, başını sallamakla yetindi. Pelerinin altında, uğurlu maskotu Berkeley –ona bu adı vermişti– dizinde durup tüylerini kabartarak ona güç vermeye çalıştı.

Başüfettiş boğazını temizledi. “Çok güzel... Samanyolu kavşaklarında kimler öncelikli yol hakkına sahiptir? Önceden yolda olanlar mı? Yoksa yola yeni girenler mi?”

Bu kolaydı. “Önceden yolda olan sürücüler,” diye cevap verdi Jessica, “Zümrüdüanka Kuşu'nun yükselmesi dışında her zaman yol hakkı onlara aittir.”

“Mükemmel, şimdi bize eğer becerebilirsen ‘Ördekleme’ ve ‘Serbest Dalış’ arasındaki farkı anlat bakalım.”

“Bir engelden kaçmak için yan taraflara doğru yapılan iniş çıkış hareketine ‘Ördekleme’ denir. Bir çarpışmayı önlemek için yapılan serbest düşüş veya zıplamaya ise ‘Serbest Dalış’ denir.”

“Hımmm,” dedi Baştüfettiş. “Bir cadı dakikasına göre, iki dünya yüzyılı hız yapılan bir seyahatteki duruş mesafesi ne kadardır?”

Jessica yutkundu. “Altı süpürge boyu mu?” diye sordu.

Baştüfettiş daha da gürültülü bir şekilde dişini emdi. Meslektaşları kafalarını kaldırıp cevabı beklemeye başladılar.

“Of, Tanrım,” diye düşündü Jessica, “yanlış cevap vermiş olmalıyım.” Sonra üç cadı, kazanı karıştırarak büyülü sözler söylemeye başladılar:

*“Süpürgeli cadılar, süpürgeli cadılar,
Oraya buraya uçmalılar,
Ama asla unutulmamalı,
Gökyüzüne ait kurallar.”*

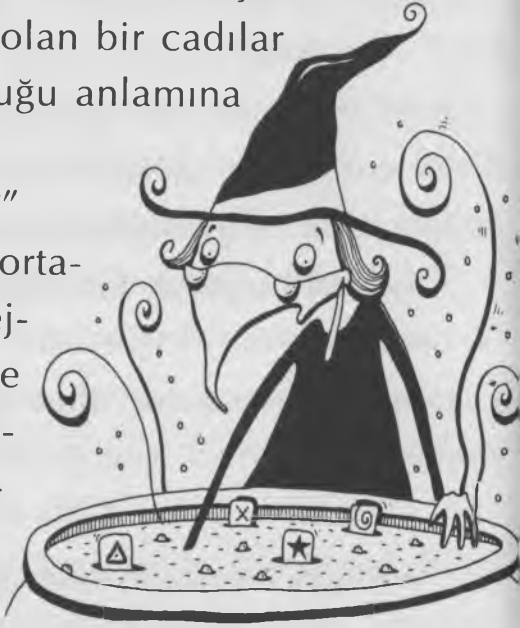
Sonra Baştüfettiş kazana elini daldırdı ve içinden bir deste kart çıkardı. Üzerinde ca-

dıların bir halka oluşturduğu yuvarlak işareti göstererek, "Bu yol işareti ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Bu işaret, bir sonraki kavşakta devam etmekte olan bir cadılar toplantısı olduğu anlamına geliyor."

"Peki ya bu?"

"Üçgenin ortasında duran ejderha, ileride ağır yüklü vasıtalar olabileceği ve trafiğin yavaş ilerleyebileceği anlamına gelir."

Baştüfettiş burnunu çekti. "Peki, ya devrilmiş bir kazan?"

"Devrilmiş iksir yüzünden oluşan kaygan hava şartları mı?" diye tahminde bulundu Jessica.

Üç cadının kart destesinden sırayla kart çekerek Jessica'ya yönelttikleri sorular git gide hızlandı. Sırayla her cadıya baktığından Jessica'nın başı dönüyordu. Keşke C2 Kurallar Kitabı'na çalışmak için kendine daha fazla vakit ayırsaydı.

"Ve son olarak," dedi, Baştüfettiş yüksek sesle içini çekerek, "bu tehlike işaretini tanımlayabilir misin?"

Jessica işarete baktı. Bu çok alışılmamış bir işaretti. Eski moda sivri uçlu bir cadı şapkası da olabilirdi, bir çubuğun üzerinde dalgalanan naylon bir torba da olabilirdi. En ufak bir fikri bile yoktu. Alt dudağını ısırıldı.

Uzun ve utandıran bir sessizlikten sonra, "O zaman buna birazdan döneceğiz," dedi Baştüfettiş. "Şimdi üçüncü bacaya git, uçuş denemelerine başlayalım."

Jessica havalandı. İşler hiç de yolunda gitmiyordu.

“Kaldım,” dedi Jessica Berkeley’e. “Bayan Strega beni asla affetmeyecek.”

Berkeley ona neşeli bir ıslıkla cevap verdi. “Sakın vazgeçme!” diyordu titreyen sesiyle. “Sakın vazgeçme!”

Jessica yerden yükseldiği zaman kendini biraz daha iyi hissetti. Acil durum duruşunu çok güzel yaptı. Ördekleme, serbest dalış, kayma ve mükemmel bir çapraz yükselişten sonra, Ay’ın karanlık tarafından geriye döndü. Hatasız bir gösteri sergilemişti. Gözetmen cadıların etkilendiklerini görebiliyordu. Hatta Baştüfettiş bile homurdanmayı bırakmıştı.

Bir tek bahçeye geri dönerlerken şaşırtıcı bir an yaşandı: Jessica, Bayan Strega’yı acele ederek bir yerden dönerken gördü. Hemen sonra, tam iniş pistine doğru alçalmaya başlamıştı ki, üzerinde sivri cadı şapkası ya da naylon torba olan –Jessica emin

olamıyordu– uyarı işaretini fark etti. Bu diğ er cadıların da gözünden kaçmamıştı.

Baştüfettiş dişleriyle yine o sesi çıkararak, “Bu işaret hep orada mıydı?” diye homurdadı. Diğ er iki cadı cevap veremedi, hınzır, ılık bir esinti süpürgelerinin dalları arasına dolarak hepsini bir yana sürükledi.

“Buldum!” diye düşündü Jessica burnuna dokunarak. “Haylaz rüzgârlara dikkat edin demekmiş!”

Jessica haylaz rüzgâr tabelasına doğru cevabı verir vermez, Baştüfettiş ona birkaç dakika beklemesini söyledi. Diğer cadılarla aralarında sessizce konuşmaya başladılar.

Jessica Berkeley'yi okşayarak bacanın kenarına oturdu. Cadılar onu tamamen unutmuşa benziyorlardı. Gülüştüler, kahkahalar attılar ve biraz da hazırladıkları iksirden içtiler. Sonunda onu geri çağırdılar.

Shan Pintake burnunu çekerek söze başladı. "Jessica, testi geçmiş olduğunu bildirmekten mutluluk duyarız. Artık kendine 'Diplomalı Uçan Süpürge Pilotu' deme hakkına sahipsin. Tebrikler!"

Jessica kocaman bir gülümseme attı. "Ben de artık bir DUSP'ım! Harika!"

Bölüm Sekiz

Cadılar Yılsonu Hava Gösterisi sadece uçuş performanslarından ibaret değildi, yılın en cadısal eğlencesiydi. Cadılar, eski arkadaşlarıyla buluşmak, onlardan yeni haberler almak için gelirler, yeni çıkan sihir kitaplarını

satın almak ve eski büyülerini takas etmek için kuzey, güney, doğu ve batıdan buraya gelirlerdi. Her türlü etkinlik vardı. Uzay Ka-yağı Dörtlüsü herkesi şaşkına çeviriyordu; Süpürge Savaşları'nın anısına, süpürgesini doğru tarafından kullananlar ve yanlış tara-fından kullananlar arasında temsili bir savaş gösterisi bile oynandı.

Her yere son model kazanların, süpürge-lerin, şapka ve pelerinlerin satıldığı tezgâh-lar kurulmuştu. Jessica pelerinlere istekle baktı, artık eski püskü çöp poşetinden iyice utanmaya başlamıştı. Ama hiç parası yoktu. Bayan Strega o sırada çenesini sarkıtarak, "Ay ışınları ve kemik ilikleri adına, şu fiyat-lara bir bak!" dedi.

Jessica, Maskotları Koruma Derneği'nin önünde, siyah bir yavru kedi ve iki tane çift-lik baykuşuna bakıyordu ki, birden dışarıda neşeli bir hareketlenme oldu ve alkış sesleri

yükseldi. Göz alıcı bir cadı, süpürgesiyle gösteri alanına doğru süzülüyor, çarpıcı bir şekilde yükselip alçalıyor, aşağıdaki hayranlarına öpücükler gönderiyordu. Cadı, korumalar ve sürekli ışıkları patlayan bir fotoğrafçı ordusuyla sıkıca çevrelenmişti.

Şık bir duruşla süpürgesinden indi ve pelesinini bir omzuna atarak, "Merhabalar!

Herkese merhaba!" diye seslendi. "Sizlerle beraber olmak çok güzel."

"Cıvık hardal ve tüylü tozluklar adına!" dedi bayan Strega. "Benim eski ğrencilerimden Heckitty Darling! Şu sıralar cadılar dünyasının en meŐhur oyuncusu o. Buraya ne için geldiğini merak ediyorum."

Ödül töreni başladığında Heckitty'nin neden burada olduğunu anladılar. Baştüfettiş herkesten bu özel misafir için alkış isteyerek söze başladı. "DGSK adına," dedi yine diŐlerini emerek, "ncelikle bu yılki uçuş ödüllerini vermek için onca yol teperek İskoçya'dan gelen efsanevi oyuncu, Heckitty Darling'i selamlamak istiyorum."

Kalabalık ılgınlaŐtı, neşeyle sprgelerini havada sallıyorlardı. Heckitty bunun her dakikasından zevk alıyordu. 'En iyi Kapalı Alan Uzay Kayağı' ve 'En iyi EŐ Zamanlı rdekleme ve Serbest Dalış' dörtlüleri de da-

hil olmak üzere tüm kazananları selamlayarak, coşkuyla kucakladı, etrafa gülücükler dağıttı. Üç ay boyunca ıssız bir adada, çalışmayan süpürgesiyle hayatta kalan bir cadıya, C2 Cesaret Ödülü'nü verirken bir damla gözyaşı bile döktü.

“Son olarak,” dedi Heckitty, “bu yıl sadece tek bir öğrenci cadı uçuş derslerini tamamlayabildi. DGSK yetkililerinden öğrendiğim kadarıyla inanılmaz umut vaat ediyormuş. Ondan büyüleyici ve çarpıcı bir gelecek bekliyorlar. İşte Bayan Jessica Diamond, en son DUSP!”

Jessica, uçarak sahnenin önünde durdu ve Bayan Darling, ehliyet belgesini süpürgesinin önüne astı.

“Ve şimdi,” diye anons etti kalabalığa, “yeni cadımıza geleneksel bir C2 selamı verelim. Haydi cadılar yükselin!”

Böylece toplantıdaki herkes süpürgelerinin üzerinde yükseldi ve Jessica'ya selam verdi. Herkes tek bir ağızdan bağıyordu.

“Jessica! Jessica!”

Sahne de yüzü pembeleşen Jessica, önünde yükselen neşeli cadılara bakıyordu. Bayan Strega da en ön sıradaydı. O kadar güçlü alkışlıyordu ki, burnu bir o yana bir

bu yana sallanıyor, çenesi de bir yukarı bir aşağı hareket ediyor, gözlerinden yaşlar fışkırıyordu. Jessica ona doğru dönerek küçük bir saygı duruşu yaptı.

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!” diye geveledi Bayan Strega, “Ne karmaşa ama.”

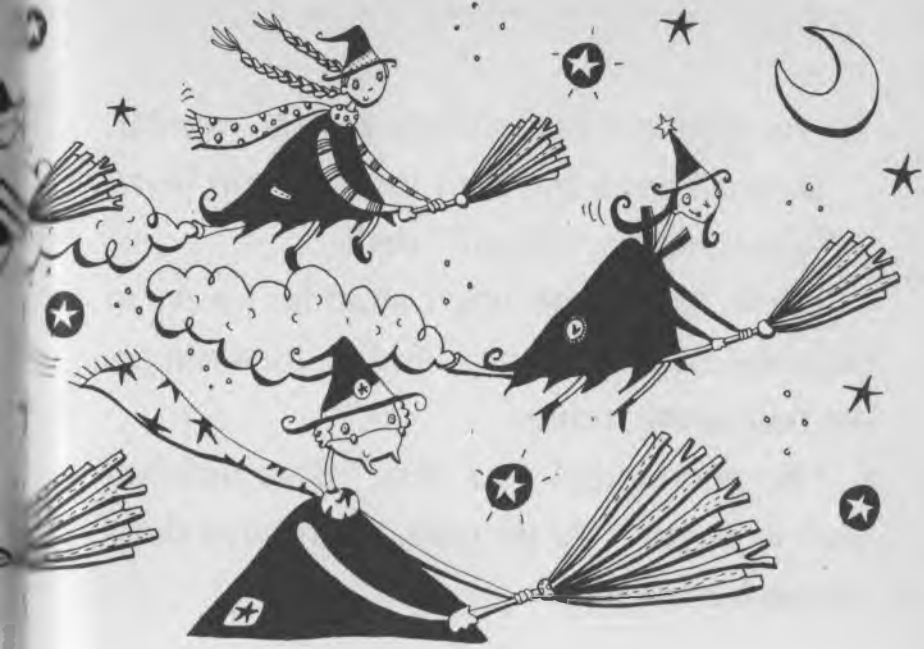
Kalabalık en sonunda sakinleştiğinde, Heckitty Darling tekrar sahnenin ortasına geldi. “Dostlarım, çok eğlenceli bir gece oldu, ama korkarım ki artık geri dönmem gerekiyor.”

Hayal kırıklığı ile üzüntülü sesler yükseldi. Baştüfettiş, sahneye Heckitty'nin yanına çıktı.

“Bayanlar, bayanlar!” diye seslendi. “Benim bir önerim var. Hepimiz Heckitty’i uğurlayalım. Jessica, Bayan Strega; siz Bayan Darling’e kalkış alanına kadar eşlik eder misiniz? Ve biz de sizi takip edelim...”

Bayan Strega ve Jessica, Heckitty'nin iki yanında, kalabalığı arkalarına almış uçarlarken, Baştüfettiş uçuş planını okudu. Sonra gösteri çadırının etekleri havalandı ve dünyanın her yerinden gelen cadılar serin geceye doğru süzöldüler. Fırıl fırıl dönen, dalıp çıkan, dalış yapan ve kayan cadılar Samanyolu'na girdiler. İskoçya sapağında Heckitty veda etmek için durdu. Jessica'ya "Sana her

şeyin en güzelini dilerim,” dedi. “Ve dilek-
lerimi asla akılsızca kullanmam. Biz üçü-
müz bir gün tekrar bir araya gelmeliyiz.”

Bayan Strega bir hayli duygulanmış görü-
nüyordu.

“Neşelenin,” dedi Jessica, Bayan Darling
uzaklaştıktan sonra. “Haydi kısa yoldan evi-
mize dönelim, Ay’ın üzerinden dolanalım.”

İkisi, beraber Venüs ve Dünya’yı iki yan-

larına alıncaya kadar Uzay Kayağı yaptılar.

Bayan Strega bir elini tutması için Jessica'ya uzatırken, "Şimdi!" dedi.

El ele Ay'ın üzerinden atladılar ve Ay'ın karanlık tarafından alçalarak Jessica'nın arka bahçesine indiler.

"Bu gece güzel uyu, Jess," diye fısıldadı Bayan Strega. "Ve unutma, yarın büyü derslerine başlıyoruz!"

